

mit csinálhattál? ... voltál, mint egy előkelő házas asszony.

Csak nem...? Dehát abban az időben is mindig együtt voltunk. Vagy talán...? No de az nem lehet!

Föl s alá járkálok a szobában, abban a közösben, ahol majd hátrébb esztendőn át együtt éltünk másik két társunkkal együtt. Reggel van, most egyedül szédelgek, mint akit fejbe ütöttek. Kinn süt a nap, a többiek valahol előadásokon ülnek már, csak engem nem ereszt, fogva tart ez a néhány sor.

"Politikai okok miatt" - dobol a fejemben a vér. Hiszen Te soha nem politizáltál. Neked úgy állt a politika, mint a mi jó uradalmi kanászuinknak állt volna a bérnyelés.

Hanem valaki váratlanul kopogtatott a szobám ajtaján.

- Igen, lehet! A kislány lépett be rajta. Igen, az a kislány. Most is piros cipő van rajta, s az a tavaszi kabát, amit Te voltál neki. Szeme karikásra dagadt a sok sírástól. Egy köszönő s nélkül borult kusza rendetlenségben hagyott ágvadra és sirt, hosszú fulladásban zokogva.

Egy szót nem tudtam volna ejteni. Mi van itt kérdezni való? Hiszen, ha így megy el a kedves, olyan mintha meghalt volna. Percekig maradt ebben a szívszorogató pózban, aztán mintha csöndesen elment volna.

- Tudod, hogy elment? - kérdezte.

- Tudom! Ezt hagyta nekem. Közébe adtam a két sort.

- Neked ezt? Nekem egy gyereket hagyott, egy olyan gyereket, aki még nem sír, egy gyereket, aki meglesz - sírt el magát újra a lány. Oh a lány az az anya, aki így... Újra az ágyra borult és gyürte, gyötörte kínjában a hirtelen árván maradt párnákat.

- Csavargó! Szélhámos! Csak az ilyen ember! Most megfojtánám, megölném a gyerekeivel együtt!...

- De nem! Nem és nem! Szerettem most is! S ha majd meg lesz a gyerek, azt is, nagyon, nagyon!

Hajaj, igaz ez, gondoltam, de az is, hogy hazug és gyáva volt az a legény. Dehát lehet ezt egy szerelmes lánynak mondani, aki visszavonhatatlanul kuba esett bolleltségű sirtatja?

Sm.

" A gyermek szeme a jövő tükre, jaj annak, aki elhomályosítja "

" Akik a forradalomban a legsunyibb módon lepuhultak, azok kiabálnak legbátrabban az ellenforradalomban. "

" Aki nagyon meggyűlöli, az nem nagyon magyar. "

/Juhász Gyula/

Felhívás!

A MEFESZ kulturbizottsága szavazóversenyt hirdet Juhász Gyula verseiből. Egy kötelező és egy szabadon választott verssel lehet indulni. Kötelezővers: Juhász Gyula: A munka c. verse. Az első helyezéseket díjazzuk. - Jelentkezni lehet Mikle István 1. éves hallgatói f.hó 15-ig. - A verseny időpontját később közöljük.

MEFESZ Kulturbizottság